

Герой нашого часу (збірник)
Лесь Подерв'янський

Лесь Подерв'янський – скандально відомий український письменник і художник. Його епатажні п'єси, що були спочатку записані на аудіокасетах, принесли йому широку популярність. Тепер з його творами можна ознайомитися на сторінках книжок. Читаючи Подерв'янського, ви відкриєте для себе, що його герої, на жаль, не такі вже нереальні, як це може здатися на перший погляд, а тонка іронія та гумор автора дозволять вам ще і ще раз посміхнутися над трагікомізмом нашого життя.

Лесь Подерв'янський

Герой нашого часу (збірник)

Герой нашого часу

(Повісті перша та друга)

Повість перша

Дійові особи

Савка, герой нашого часу.

Ахванасій, учень Савки.

Митродора Пилипівна, вже пожила, але гарна курва.

Ангела, Жанна і Вероніка, блядовиті дівчата.

Соломон, молодий і наглий жид.

Дія перша

Великий стіл. На столі стоять миски з бацилою.

За столом сидять Савка і Ахванасій і наябують бацилу.

Савка (з набитим ротом до Ахванасія). Я сьогодні Анжелу виібу, бля буду. Ти в це діло не мішайся. Бо я тобі залупу відріжу і натягну на ібальника, бля буду, пойняв?

Ахванасій. Пойняв.

Савка. Курва буду.

Савка гидко спльовує шматком бацили на підлогу.

Савка (до Ахванасія). Підбери, синок хуів.

Ахванасій похапцем підбира з пола неапетитні шматки бацили.

Савка. Їж, шакал йобаний.

Ахванасій похапцем з'їда бацилу.

Савка. Кому спасіба нада сказать?

Ахванасій (з набитим ротом). Дяді Савці.

Савка. Вчити вас, синків, треба. Ніхуя ще служби не пойняли.

Савка витира масні губи піджаком і любовно ляскає Ахванасія по маленькому лобі, так що той гепається на запльовану Савкою підлогу.

Савка (задоволено). Шо не ясно, йоб твою в Дарданели мать?

Ахванасій мовчить, низько опустивши маленького лоба, і раз по раз любовно зиркає на Савку манюніми оченятами.

Савка. Шо стоїш, як Ісусик? Бабу ібав?

Ахванасій. Ги-и-и...

Савка. А хочеш ібатися?

Ахванасій. Ги-и-и...

Савка. Ги-ги, йобаний череп.

Дія друга

Квартира Соломона з великими бра, консолями, камінами і канделябрами.

В квартирі Анжела, Жанна і Вероніка.

Вони бавляться різними цацьками, що їх так багато в квартирі у Соломона.

Входить Соломон, зі смаком одягнутий в домашнього фартушка.

Соломон. Дівчата, хто буде чай пити, а хто кохве?

Анжела. Я кохве буду.

Жанна і Вероніка. Ми теж кохве будемо.

Входить Митродора Пилипівна, вже пожила, але гарна курва.

Митродора Пилипівна. Я щас була на диспуті «Шо такое щастя». Нічого, культурно побазарілі, правда, лектор був якісь припездяний.

Ангела. Я так думаю, што щастя каждый по-своему понімаєт. От у мене бил одін пацанчік, ми с нім встречались, так он мне всьо врем'я свой характер показував...

Раптом відчиняються двері, і в кімнату ввалюються Савка і Ахванасій. Вони в розхристаних тулупах, сопуть і дико зиркають по сторонах налитими кров'ю оченятами.

Митродора Пилипівна (сама до себе). Гарний пацанчік, ібать мене в дишло!

Савка (грізно). Ангела, тебе две мінути на розмишленіє. Наябуй кохве і пиздуй за мной.

Ахванасій (дивиться на Савку ніжним поглядом). Ги-и-и...

Ангела. Ти посмотри, какой он бистрий!

Савка. Харош піздеть.

Соломон. А хто ви такой? Пришли, матюкаетесь тут. Што такое?

Савка. Та йоб твою мать, жидок. Я тебе раз переїбу – у тебе залупа отвалиться.

Ахванасій. Савка, впиздь його, щоб не базарив.

Савка пиздить Соломона. Соломон відразу ж падає.

Митродора Пилипівна (сама до себе). От это удар!

Савка. Шо, нравиться? На.

Савка пиздить Митродору Пилипівну.

Митродора Пилипівна падає, як мішок з гамном.

Ахванасій. Так їх, дядя Савка.

Савка (агресивно харчить). Щас в ігру поіграєм. Цель ігри – вийти живим із боя. Всім стать к стене.

Ахванасій. Га – га-га (регоче).

Вероніка. Савка, не пиздь, я не винесу.

Савка. Винесеш.

Савка пиздить Анжелу, Вероніку і Жанну.

В результаті на полу лежать п'ять тіл без ознак життя.

Савка (чуха потилицю). Піздец, нахуй.

Ахванасій. А тепер що робить будемо?

Савка (шуткує). А будемо хуем груші збивать.

Ахванасій. От погуляли ми сьогодні! Особенно я ржав, коли ви тьолок пиздили. Ото піздец!

Савка (метко подитожує). В етой жізні так, Хваня, хто сильнее, тот і прав.

Ахванасій. Ги-и-и...

Завіса

Повість друга

Дійові особи

Савка, герой нашого часу.

Ахванасій, учень Савки.

Горгона Пилипівна, сестра впиздженої Савкою Митродори Пилипівни.

Хабібулін, кунак Савки.

Єгорка Іванцов, геолог і дурний кацап.

Васіліса Єгоровна, жінщина мужской мечти.

Дія перша

Страшне провалля, над яким жахливо літають орли.

Над самим краєм провалля стоять Савка і Ахванасій і плюють униз.

Савка (плює униз). Пригай, нахуй!

Ахванасій (плює униз). Ну його в пизду, блядь!

Савка (показує на орла). Дивись, блядь нахуй.

Савка бере каменюку і метко швиря в орла.

Підбитий орьол камнем падає вниз.

Ахванасій. Савка, а що ти кинув?

Савка. Гранату.

Обидва регочуть. Деякий час Савка і Ахванасій з цікавістю дивляться вниз.

Савка (плює униз). Піздец, нахуй.

Ахванасій (плює униз). Меткость рук, блядь, і ніякого мошенства.

Дія друга

Аул. Біля аулу сидить Хабібулін і пале люльку, набиту кізяком.

Входять Савка і Ахванасій. В руках у Ахванасія забитий орьол.

Ахванасій (до Хабібуліна). Стоїмо, бля, а він летить, бля, так Савка як запиздячить, бля. Кажу: «Піздец, нахуй», – а Савка: «Ніхуя собі», – та палкою як переїбе, каже: «Чмо йобане». Знаеш Савку? А я забрав, оце борщ зваримо. Ніхуйово погулялі.

Савка (плює). Не делай волни, Хваня.

Хабібулін (осматрює забитого орла). По-вашему, ето сич називається?

Ахванасій. Шо за сич, блядь, ніхуя не просцу.

Савка (внезапно). Чурка йобаний, блядь, через мінуту віжу борщ на столе, кругом всьо блестіт-сверкает! Шо не ясно, бля?

Хабібулін бистро зникає, несучи з собою орла.

Ахванасій. Йобані чурки заїбали, нахуй.

Ахванасій підбира люльку, набиту кізяком, покинуту Хабібуліним, і пале її.

Мимо проходить Горгона Пилипівна, сестра забитої Савкою Митродори Пилипівни, вдягнута туристкою.

Ахванасій. Диви, Савка, мамка нехуйова.

Савка. Я таких мамок, Хваня, тоннами на хую вертел.

Ахванасій. Було б время, можна було б зайня тися. Неохота тока мудохатися.

Горгона Пилипівна. Ребята, ви не студенти, случайно?

Савка (спльовує). Ми доктори, нахуй.

Горгона Пилипівна. Зачем же ви так грубо? Я к вам по-хорошему. Вот у меня сестра в горо де, она тоже студенткой била, так, знаете, інте ресно – новая жизнь. А у молодьожі сейчас вообще тяга к знаніям. Я б, кажется, всьо б отда ла, чтоб знов ето всьо пережить – такой ето кайф. Так, что лі, по-вашему, называются еті ощу щенія? Ви не смотрите, што я старая, я ваші еті молодьожние слова знаю, сама такая була. І випить могу, і поговоріть, і поспоріть. Ну от, скажіте – хто ваш любіимий поет? У меня такое мнение, еслі человек не любіт поезію, он сам себя обкрадивает, мне жалко такого человека! Ілі, когда я віжу, молодой, культурний человек бьют кота, ето ж он сам себя обкрадивает, ето ж он не кота бьют, а себя! А ви говоріте! Для меня, еслі человек не любіт пріроду, не любіт животных, не знает поезію родного края, он для меня не существует!

Під час балачок Горгони Пилипівни Савка і Ахванасій сидять мовчки, дегенеративно відкривши роти, як то роблять хворі на аденоіди, і мовчать.

Горгона Пилипівна. От я смотрю на вас: молодие, здоровье, умние, всьо у вас есть, – і завідуку вам по-хорошему. Всьо у вас впереді!

Ахванасій. Заібала нас тут, шось пиздить, а шо – хуй просциш.

Савка. Переіби, щоб не пизділа.

Ахванасій пиздить Горгону Пилипівну.

Горгона Пилипівна падає довго і важко, як мішок з гавном.

Входить Хабібулін з відром, у відрі кипить борщ, зварений з орла.

Хабібулін. Ми з неї тоже будем борщ варить, чи може так зажарім, нахуй, да і з'едім?

Савка. Чурка хуев! Скіки тебе учить можна, блядь! А шо, борщ залупою їсти будем?

Хабібулін похапцем кидається за ложкою.

Тим часом Ахванасій витаскує з борща противну орлячу голову і висмоктує в неї мозги.

Ахванасій. Ти, Савка, попробуй! В голові фосфору дохуя, волоси випадать перестануть.

Дія третя

В горах.

Єгорка Іванцов, геолог і дурний кацап, і Васіліса Єгоровна, жінка мужской мечти, рвуть траву і збирають камні.

Єгорка Іванцов (наморщивши лоба). Время збирать камні і время їх разбрасивать, как ви считаете, Васіліса Єгоровна?

Васіліса Єгоровна. Об чом ви щас думаете, Єгорка?

Єгорка. Если честно, то я думаю о вас, Васіліса Єгоровна.

Васіліса Єгоровна. Вот как! Это уже становится интересно. И что же вы обо мне думаете?

Говорячи всю ету мультку, Васіліса Єгоровна прінімає очаровательную позу, стріляє глазами в різні боки і поправляє на голові волоси красивими жестами рук.

Єгорка Іванцов. Я думаю, что такая женщина, как ви, должна украшать жизнь мужчины, Васіліса Єгоровна. Можно, я вас поцелую?

Васіліса Єгоровна. А вот этого как раз і ніззя.

Єгорка Іванцов. Как же так, почему ніззя?

Васіліса Єгоровна. А так, ніззя і всьо.

Васіліса Єгоровна показує Єгорке Іванцову кончік язика, отчего делается ещю прекрасней. Саме в цю мить з'являється Савка зі своїми учнями – Ахванасієм і Хабібуліним.

В руках у Савки камінь, який він тупо підбрасує в руці.

У Ахванасія в руках кусок іржавого дрота, який він, сам не знаючи для чого, підібрав з підлоги.

У Хабібуліна в руках забитий ховрашок, котрого він несе за задні ноги.

Ахванасій (показує на Єгорку і Васілісу). Диви, Савка.

Хабібулін. Синка раз запиздячить, і піздец йому буде.

Єгорка Іванцов (побачивши Савку з компанією). Товаріщі, сюда ніззя, тут гадюк много, укусят!

Ахванасій. Пригай вніз, синок хуев, пока я разрешаю!

Єгорка Іванцов (виймає геологічеській молоток). Тока попробуйте подойті, уркагани, всех повбиваю!

Під час цієї гнєвної речі Хабібулін кидає в Єгорку ховрашком і влучає йому в ібальніка. Єгорка падає і плачучи повзе з гори вниз. Васіліса Єгоровна, яка безперечно вважає, що зараз їй негайно будуть ібати, гнєвно сверкає очима і робить хорошу міну при поганій грі.

Васіліса Єгоровна. Тока попробуйте подійти, подонкі, я брошуся униз!

В словах Васіліси Єгоровни бринить надія на те, що, може, всьо обійдеться тихо-мірно і їй не прийдеться цього робити.

Савка. Пригай, нахуй!

Ахванасій (запопадливо). Так що, Савка, може ібати і не будемо, мені що-то не хочеться...

Хабібулін (запопадливо). Нахуй вона нам така здалася. Правда, дядя Савка?

Васіліса Єгоровна. Хлопчики, та ви що?

Савка. Пригай, нахуй!

Васіліса Єгоровна. А може, давайте поговорім, ребята. Ви ізвиніте, я спочатку, було, подумала, що ви жлоби, так вийшло випадково. Ви мені навіть сподобались, я навіть подумала, які цікаві пацанчики в горах гуляють...

Васіліса Єгоровна починає роздягатися, стоячи на краю обрива.

При цьому вона прелестно висовує кончик язика.

Савка. Ця хуйня тобі не допоможе. Хлопці, будемо грати в гру «Артилерія б'є по своїх».

Савка і хлопці набирають повні жмені каменюк.

Васіліса Єгоровна, стоячи на краю обрива, іздає пронзительний крик і взмиває ввись. Деякий час вона кружляє в повітрі, потім безвозвратно ісчезає в разрежонних пространствах горного повітря.

Савка, Ахванасій і Хабібулін стоять мовчки, над ними літають орли. Хабібулін і Ахванасій чухають потилиці.

Ахванасій. Заїбали, курви, чи жінціни, чи, може, якісь кури, хуй просциш...

Завіса

Пацавата історія

П'єса з театрального життя

Дійові особи

Гриша Непейвода, карлік з театрального колектива «Орфей і Еввідіка».

Вася і Петя Твердохлебови, ліліпути з колектива «Орфей і Еввідіка».

Гнат Пилипович Рак, іграючий режисор і іспол нитель ролі Орфея.

Лариса Сидорівна Сало, ісполнительніца ролі Еввідікі.

Коля і Поля, ідіоти-дауни.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию (<http://www.litres.ru/les-poderv-yanskiy/geroy-nashogo-chasu-zb-rnik/?lfrom=362673004>) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.